

a vychladnutí Slunce. Ježíš svět zachovává až do svého druhého příchodu.

Člověk není výsledkem jakési loterie, jak se domníval nositel Nobelovy ceny Jacques Monod. My lidé jsme byli stvořeni cíleně a s pevným určením – pro Ježíše! Bez tohoto Bohem daného smyslu svůj život promarníme.

Ježíšovo stvořitelské působení ve Starém zákoně

V Příslaví 8,22-24+30 je psáno: „**Hospodin měl mne** (= moudrost) **při počátku cesty své, před skutky svými, přede všemi časy. Před věky ustanovena jsem, před počátkem, dříve než ustanovena byla země. Když ještě nebylo propastí, zplozena jsem... tehdyž byla jsem od něho pěstována.**“ Tento text se vztahuje ke slovu „moudrost“, která rovněž poukazuje na Ježíšovu tvůrčí činnost při stvoření. Verš 26 ze Žalmu 102 je opakován v Novém zákoně v listu Židům 1,10 a je tam použit v souvislosti s Ježíšem: „**Ty, Pane, na počátku založil jsi zemi, a díla rukou tvých jsou nebesa.**“

Jak Stvořitel učinil své dílo?

Když se ptáme, jak bylo stvoření provedeno, tak nám Bible zjevuje metody Stvořitele:

- **skrze Slovo Boží:** Žalm 33,6; Jan 1,1-4
- **bez výchozího materiálu = z ničeho:** Židům 11,3
- **Boží mocí:** Jeremiáš 10,12
- **Boží moudrostí:** Žalm 104,24; Koloským 2,3
- **z Boží vůle:** 1. Mojžíšova 1,26; Zjevení 4,11
- **skrze Božího syna:** Jan 1,1-4; Jan 1,10; Koloským 1,15-17
- **skrze Ježíšovy bytostné rysy:** Matouš 11,29; Jan 10,11.

Tyto faktory působily v průběhu šesti dnů stvoření. Nepodléhaly dění podle přírodních zákonů a jsou proto pochopitelné jen vírou. Dnešní přírodní zákony řídí procesy v našem světě; nejsou však příčinou, nýbrž výsledkem stvoření.

Co je nám dáno v Ježíši Kristu?

On je základ, na kterém můžeme založit svůj život. Jedna stavební spořitelna láká tímto sloganem: „Na těchto základech můžete stavět.“ O Kristu můžeme skutečně říci: „Na tento základ se můžete spolehnout.“ V Kristu má svůj základ všechno: stvoření, Bible, víra, spasení, pokoj, naděje, cesta k Otcí, cíl života.

Kristus je nepohyblivá, pevná skála (1. Korintským 10,4), na které všechny lidmi vymyšlené systémy ztroskotají. Když Bůh říká: „**Zahubím moudrost moudrých**“ (1. Korintským 1,19), tak k tomu dochází na skále Ježíš. Ideologie, ateismy a evoluční systémy se zde roztříští. Také jejich stoupenci budou jednou muset před tímto Pánem padnout na kolena (Filipským 2,10), ačkoli v současnosti „původce“, „konstruktér“, „stvořitele“ a „zachránce“ ještě tvrdě odmítají.

Proč je evoluční učení tak nebezpečné?

Zprostředkovává nám falešný pohled na svět. Dále nás vede do beznaděje, jak ji výstižně popsal německý spisovatel Jean Paul (1763-1825) ve svém románu: „Žádný Bůh neexistuje... Strnulé němě nic! Studená věčná nezbytnost! Nesmyslná náhoda... Jak je každý tak sám v širé mrtvolné propasti všehomíra!“

Evoluční teorie tvrdí, že se tento svět dá vysvětlit bez Stvořitele. V důsledku toho zavádí člověka do ateismu. S ateistickým stanoviskem končíme podle Ježíšova svědectví v pekle: „**Kdo však neuvěří, bude ztracen.**“ (Marek 16,16). Někteří se pokoušejí prohlásit evoluci za pracovní metodu, kterou Bůh použil. Pokud by ale Bůh tvořil pomocí evoluce, potom

- by nebyl první lidský pár
- neexistoval by ani hřích. Podle evoluce jsou negativní jevy jako smrt a agrese prospěšné: „Agrese je setrvačником, který pohání evoluci!“ (Joachim Illies)
- Bůh by používal smrt jako stvořitelský prostředek
- spasení skrze Ježíše, který je jmenován v protikladu k hříšnému Adamovi „posledním Adamem“ (1. Korintským 15,45), by ztratilo opodstatnění.

Tyto výpovědi dokládají, že takzvaná „teistická evoluce“ Bibli v jejích základech rozkládá a tím zavrhuje. Proto musíme tuto falešnou ideu co nejrozhodněji odmítnout.

Myšlenka, která vyráží dech

Poznali jsme Ježíše jako Stvořitele všech věcí. On je ten, který byl od věčnosti a který je Králem nebeské říše. Jemu je dána veškerá moc na nebi i na zemi (Matouš 28,18). Můžeme pochopit následující dech vyrážející myšlenku? Muž na kříži Golgoty a Stvořitel světa a všeho života je jedna a táž osoba! Ve své nevýslovné lásce k nám se nechal ukřižovat a nebránil se, aby tak pro nás mohl otevřít dveře do nebe. Kdo ho zavrhně, ztratí všechno: „**Jak bychom mohli uniknout my, pohrdneme-li tak slavným spasením?**“ (Židům 2,3). Kdo ho přijme, získá všechno: „**Kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má život věčný... přešel již ze smrti do života.**“ (Jan 5,24). Proste Pána Ježíše o odpuštění všech vašich hříchů, abyste mohli obstát na Božím soudu. Přijměte Ho jako svého osobního Stvořitele a Spasitele a následujte ho.

Direktor und Professor a. D.
Dr.-Ing. Werner Gitt

Název originálu: Wer ist der Schöpfer?
Webová stránka autora: www.wernergitt.de
Překlad z němčiny: Josef Potoček, Zdeněk Karásek
Obraz na titulní straně: Elise Christianová

Publisher: Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany
Tel.: +49 (0) 51 49 98 91-0, Fax: -19
Homepage: bruderhand.de; E-Mail: info@bruderhand.de

Nr. 123-2 – Tschechisch/Czech – 8th edition 2020

WERNER GITT

Kdo je STVOŘITEL?

Kdo je Stvořitel?

Pozorovatelný svět

Pohled do říše živočichů nám odhaluje nadmíru složitě systémy. Živé organismy jsou sestrojeny se zjevným záměrem a cílem. Např. velryba **vorvaň** je zkonstruována tak, že se může po nádechu ponořit do hloubky 3000 metrů a při následném vynoření nezahyne na dekompresní nemoc. Strakapoud tlučé zobákem mocnými údery do stromu, aniž si přitom přivodí otřes mozku.

Na plně **funkceschopnosti orgánů** (např. srdce, jater, ledvin) závisí ve většině případů život. Orgány, které by byly ve vývoji nebo by byly hotové jen napůl, jsou bezcenné. Kdo zde uvažuje ve smyslu darwinismu, musí vědět: Evoluce nevyvíjí podle plánu a nepracuje se záměrem sestrojit v průběhu času plně funkční orgány.

Mnozí **stěhovaví ptáci** jsou vybaveni autopilotem, který ptáky, nezávisle na povětrnosti či na denní a noční době, s jistotou přivede k cíli. Kulík zlatý např. létá z Aljašky na Havaj, aby tam přezimoval. Spotřeba energie daná 70 gramy tuku je pro let dlouhý 4500 km přesně vykalkulována. Kulík je dokonce vybaven 6,8 gramy tuku navíc pro případ protivětru.

Hlavonožec nautilus (= loděnka) obydluje jen vnější konec zavinuté vápenaté schránky, přičemž její vnitřní prostor je rozdělen na komůrky a slouží jako hydrostatický orgán. Komůrky se v závislosti na hloubce ponoru plní plynem, takže je vždy dosaženo stavu vznášení. Proti tomu působí naše moderní ponorky nemotorně a těžkopádně. Nautilus se normálně zdržuje v hloubce asi 400 metrů, v noci však stoupá do hloubky pouze 100 metrů.

Některé **mikroskopicky malé bakterie** mají zabudované protony poháněné elektromotory, které mohou běžet podle

potřeby vpřed i vzad. Na nepředstavitelně malém prostoru, doslova jen šesti miliardtin krychlového milimetru, má bakterie „coli“ šest takových motorů, vlastní elektrárnu pro výrobu proudu, počítačový systém a značný počet chemických továren.

Živá buňka je vytvořena o desítky řádů složitěji a důmyslněji, než nejsložitější stroje zkonstruované lidmi. Probíhají v ní současně tisíce regulovaných a časově vzájemně sladěných chemických procesů.

V **molekule DNA** živé buňky nacházíme nejvyšší známou hustotu informací. Kolik knih kapesního formátu by bylo možné umístit pomocí této paměťové technologie do špendlíkové hlavičky, kdyby sestávala pouze z materiálu DNA? Vešlo by se tam 15 bilionů knih! Položeny jedna na druhou by vytvořily věž vysokou 200 milionů kilometrů, tj. vzdálenost ze Země na Měsíc (= 384 000 kilometrů) vynásobená 500-krát.

V našem vesmíru se nachází asi **10²⁵ hvězd**. Na jejich sečtení délka lidského života nestačí. Kdyby byl nasazen velice rychlý počítač, který provádí deset miliard početních operací za vteřinu, tak by k sečtení všech hvězd ve vesmíru potřeboval 30 milionů let.

Při zvážení těchto několika příkladů napadne každého myslícího člověka otázka po původu všech těchto geniálních konceptů. Evoluce přijímaná mnoha současníky nedává uspokojivou odpověď. V evoluci je všechno založené výlučně na hmotě - včetně nesmírného množství informací v buňkách, včetně duše a vědomí. Přírodní zákony o informaci ale definují, že informace je nehmotná. Proto vždy potřebuje inteligentní zdroj, tedy původce vybaveného vůlí. V díle stvoření je zjevná **fenomenální inteligence a bezmezná moudrost**. Učinit tedy závěr, že zázraky stvoření jsou dílem Stvořitele, je logické a rozumné.

Kde nalezneme závaznou odpověď?

V rámci přírodních věd je možné zkoumat realitu prostoru a času různými metodami měření a vážení. Takto se zabýváme stvořením jen ve smyslu „CO?“, nikoli však „ODKUD?“ Odpověď na druhou otázku leží mimo všechnu lidskou snahu a může ji proto poskytnout pouze původce

samotný. Jak se tedy Stvořitel zjevil? V Bibli, v koránu nebo v jiné knize světových dějin? Všechna náboženství nemohou být pravdivá, neboť poskytují podstatně rozdílné a vzájemně si odporující výpovědi. Buď jsou tedy všechny falešné nebo je pravdivé jen jedno. Důležitým kritériem, jak prověřit věrohodnost, jsou naplněná proroctví. Bible je jedinou knihou, jejíž dlouho dopředu vyslovená proroctví a to v 3268 případech se v pozdější době skutečně naplnila. Žádná jiná kniha na světě se nemůže osvědčit tak vysokou mírou spolehlivosti. Bible je jedinečná, výjimečná a převyšující vše, co bylo kdy napsáno. Proto je Bible Božím slovem k nám lidem. Hned ve svém prvním verši nám dává odpověď na otázku týkající se Stvořitele: „**Na počátku stvořil Bůh.**“ To je v souladu s výše uvedeným předpokladem, že existuje inteligentní zdroj pro stvoření.

Kdo je osoba Stvořitele?

Bůh zde byl přede vším ostatním. Dříve než byl prostor, čas a hmota, byl Bůh jako činitel. První věta Bible vzbuzuje sama o sobě dojem, jako by Stvořitelem byl pouze Bůh Otec. Rozhodující odkaz, že Tvůrcem není jen Otec sám, vyplývá už ze zprávy o stvoření: „**Učiňme člověka**“ (1. Mojžíšova 1,26). Podílel se i Duch svatý; jeho spolupůsobení nacházíme ve druhém verši zprávy o stvoření: „**... Duch Boží vznášel se nad vodami.**“ Bible neuvádí všechno najednou; často nás informuje krok za krokem. Otázka „ODKUD?“ je přesněji pojednána v Novém zákoně. Tak je podle 1. Korintským 8,6 zřetelně zahrnut do díla stvoření Ježíš Kristus: „**Ale my máme jediného Boha**

Otce, z něhož je všechno, a my v něm, a jednoho Pána Ježíše Krista, skrze něhož je všechno, i my skrze něho.“

Hebrejské slovo „Elohim“ v 1. Mojžíšově 1,1 označuje Boha Stvořitele a je v množném čísle. Stvořitelské jednání si můžeme znázornit na události všedního dne: Rodina jede autem k přátelům. Když nastane čas návratu, tak otec rodiny řekne: „A teď **pojedeme** domů.“ I když mluví v množném čísle, přesto to znamená, že za volant si sedne jen jeden. Zbytek rodiny sedí v autě, „jede“ tedy také. Přitom volant, pedál plynu a brzdu aktivně ovládá jen otec.

Tento malý příklad nám pomůže si představit, co o Stvořiteli říká Bible. Bůh učinil svět skrze Ježíše Krista. Tak je to jasně formulováno v listě Židům 1,2. Rovněž začátek Janova evangelia dokumentuje, že všechno, co existuje, má svůj původ v Ježíši: „**Všechny věci skrze ně** [= skrze Slovo = skrze Ježíše] **učiněny jsou, a bez něho nic není učiněno, co učiněno jest.**“ (Jan 1,3).

Ježíš Kristus je Stvořitel

O Ježíšově stvořitelské činnosti čteme dále v listu Koloským 1,16-17: „**Nebo skrze něho** [= Ježíše Krista] **stvořeny jsou všechny věci, které jsou na nebi i na zemi, věci viditelné i neviditelné; jak trůny, tak panstva, jak vlády, tak mocnosti; všechno je stvořeno skrze něho a pro něho. A on je přede vším a všechno jím stojí.**“ Ve viditelném, hmotném světě není nic, co by nebylo stvořeno skrze Ježíše. Zahrnut je obrovský vesmír s nesčetnými galaxiemi právě tak, jako nejmenější detaily procesů v živé buňce nebo strukturální stavba atomu. Ježíš není pouze původcem veškerého mikrosvěta i makrosvěta; On také nade vším panuje.

Nadto je skrze Ježíše učiněno také to, co je pro nás ještě neviditelné. On oživil nebe bezpočtem tvorů, které Bible nazývá anděly. Jako je vše v Božím stvoření rozmanité a současně uspořádané, tak to platí i pro neviditelný svět, jak ukazují výrazy: trůny, panstva, vlády a mocnosti.

Ježíš je nejen Stvořitel, nýbrž i udržovatel tohoto světa. V něm má všechno své trvání a stálost. Svět nebyl po svém vzniku ponechán sám sobě, nýbrž On ho svým mocným Slovem nadále udržuje. Takže se nemusíme bát nějaké kosmické katastrofy v důsledku srážky hvězd nebo vyhasnutí

